

την φοράν εἰς τὴν ζωὴν μου εἶδα τέτοιο ταίμ-
ποῦρι.

— Παρατηρήσατε ἀπλῶς· δὲν σὰς ζητῶ
ἄλλο.

— Πήγαινε εἰς τὸν διάβολον, ἀχρεῖ! ἀνα-
φωνεῖ ὁ ὑπάλληλος μὴ δυνάμενος νὰ συγκρατη-
θῇ καὶ διὰ τῆς χειρὸς διασκορπίζει τὰ δείγματα
τοῦ Σκώτου.

Ὁ Δόναλδ κύπτει, συλλέγει τὰ ἐπὶ τοῦ δα-
πέδου διασπαρέντα δείγματα καὶ τοποθετεῖ
αὐτὰ ἐκ νέου μετ' ἐπιμελείας ἐπὶ τοῦ πρατηρίου.

— Ἀφοῦ ἡ χάριστησατε τὴν ἀνυπομονη-
σίαν σας, λαμβάνετε τώρα τὸν κόπον νὰ ρίψετε
ἐν βλέμμα εἰς τὸ ὕφασμα αὐτό; Εἶδατε ποτὲ
τόσον καλὸν πρᾶγμα;

— Στὴν στιγμήν νὰ ἔβγῃς ἔξω! ἀναφωνεῖ ὁ
ὑπάλληλος, τοῦ ὁποίου αἱ πυγμαὶ ἤδη ἐτίθεντο
εἰς κίνησιν.

— Δὲν θὰ ἔβγω πρὶν παρατηρήσῃτε τὰ ὑφά-
σματα μου.

— Ἄ! εἶσαι ἀνυπόφορος!

Καὶ χωρὶς νὰ εἴπῃ τι πλεότερον ὁ ὑπάλλη-
λος δράττεται τοῦ νέου ἀπὸ τοῦ τραχήλου καὶ
ὠθεῖ αὐτὸν ἔξω τοῦ καταστήματος, ἀφοῦ τὸν
ἐφιλοδώρησε δι' ἐνὸς καλοῦ λακτίσματος εἰς
τὸ ὀλιγώτερον εὐγενές, ἀλλὰ, θεῖα χάριτι! καὶ
μᾶλλον σαρκῶδες μέρος τοῦ σώματος.

Ὁ Δόναλδ τρίβει ἐπὶ τινὰς στιγμὰς τὸ βλα-
βὲν μέρος καὶ ἐπανερχεται ἐντὸς τοῦ καταστή-
ματος.

— Τώρα, λέγει πρὸς τὸν ὑπάλληλον, ἀνευ
οὐδεμιᾶς δυσαρρεσκείας. θὰ παρατηρήσῃτε τὰ
δείγματά μου. Ἐπειτα ἀπὸ τόσα, μοῦ τὸ χρε-
ωστεῖτε.

Ὁ ὑπάλληλος ἔξω ἑαυτοῦ, λαμβάνει τὸ
δέμα τῶν ὑφασμάτων καὶ τὸν πῖλον τοῦ Δό-
ναλδ καὶ μετ' ὁρμῆς ἐκσπενδονίζει ταῦτα εἰς
τὴν ὁδόν.

Ὁ Δόναλδ διατηρεῖ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυ-
χραιμίαν, ἔχων δὲ ἀκόμη δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ
δυνηθῇ νὰ μαλάξῃ τὸν σκληροτραχήλον ὑπάλ-
ληλον, ἐξέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν ὅπως περιμαζεύσῃ
τὰ τῆδε κακέισε διασκορπισθέντα δείγματά
του. Καθαρίζει τὸν ρυπανθέντα πῖλόν του,
συλλέγει τὰ ὑφάσματα καὶ εἰσέρχεται ἐκ νέου
εἰς τὸ κατὰστημα.

Τότε ὁ καταστηματοῦχος, ὅστις ἀντελή-
φθη τῆς σκηνῆς ἐξ ἀρχῆς, προχωρεῖ πρὸς τὸν
νεαρόν Σκῶτον, ζητῶν παρ' αὐτοῦ συγγνώμην
καὶ τὸν συγχαίρει θερμῶς διὰ τὴν ὑπομονὴν
καὶ ἐπιμονὴν του.

— Ἡ ἐργασία εἶνε ἐργασία, ἀπαντᾷ ὁ Δό-
ναλδ· ἐάν ὁ ὑπάλληλός σας μὲ μετεχειρίζετο,
ὅπως μὲ μετεχειρίσθη, εἰς τὸν κατ' ἰδίαν βίον,
εἴξευρα πῶς θὰ τοῦ ἐφερόμην· ἀλλ' ὅταν πρό-
κηται περὶ ἐργασίας, ἀλλάζει τὸ πρᾶγμα.

Ἀφοῦ δὲ εἴσθε ὁ καταστηματοῦχος, δὲν θὰ
ιδῇτε σεῖς τοῦλάχιστον τὰ βαμβακουργῇ μου;

Ὁ καταστηματοῦχος συνήνεσε, παρετήρησε
τὸ ἐμπόρευμα, εὗρεν αὐτὸ ἀρίστης ποιότητος
καὶ παρήγγειλεν ἱκανὴν ποσότητα ὑφασμάτων
εἰς τὸν νεαρόν Σκῶτον.

Οὗτος εἶνε σήμερον πεντηκοντούτης, ἰδιοκτή-
της δὲ ἐνὸς τῶν μεγαλειτέρων τῆς Γλασκώθης
ἐργοστασίων, οὗ τὰ ἐτήσια κέρδη ὑπολογίζον-
ται καθ' ἑκατοστίας χιλιάδων.

Ὁ Σκῶτος ἑκατομμυριοῦχος διηγεῖται εἰσέτι
ὑπερῆφάνως τὴν πρώτην ἐπίσκεψίν του εἰς τὰ
ἐν Λονδίῳ καταστήματα τῶν νεωτερισμῶν.

(Max O' Rell)

— δ. —

ΕΠΕΘΑΝ Ἡ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Ἐπέθαν' ἡ Ἀγάπη μου! — Γλυκόμενα πουλιά,
Ποῦ τὴν ἐτραγουδούσατε μὲ πρόσχαρὴ λαλιά
Μέσ' ἢ τῇ ζωῇ, ἢ τῇ νιότη της καὶ ἢ τὴν καλὴ της ὥρα,
Ἐλᾶτε νὰ τὴν κλάψετε καὶ πεθαμένη τώρα.

Ἐπέθαν' ἡ Ἀγάπη μου! — Τῆς ὄνοιξις ἀνθοί,
Ποῦ τὴν ἐστεφανώσατε πεντάμορφῃ ξανθῇ,
Ἐλᾶτε τώρα ἢ τῆς αὐγῆς τὰ δάκρυα λουσμένοι
Νὰ τὴν νεκροστολίσετε χλωμῇ καὶ πεθαμένῃ.

Ἐπέθαν' ἡ Ἀγάπη μου! — Ἀστέρια τούρανοῦ,
Ἐσεῖς ποῦ φέρνατε τὸ φῶς ἢ τὰ μάτια της, ἢ τὸν νοῦ,
Γιὰ χαμηλώστε, ἰδέτε τὴν μὲ σταυρωμένα χέρια
Καὶ γύρω ἢ τ' ἄψυχο κορμὶ γένητε νεκροκέρια.

Ἐπέθαν' ἡ Ἀγάπη μου! — Καὶ σὺ καρδιά φτωχή,
Ὅπου τὴ μοσχανάθρεφες ἄν κόρη μοναχῇ,
Σὺν ἡτον ἔτσι τὸ γραφτὸ γιὰ νὰ χαθῇ — τί κρίμα!..
Γενοῦ βαθὺ καὶ σπλαχνικὸ τῆς πεθαμένης μνήμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ τοῦ θανάτου.

Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ἐγκαταλείπων τὰ
πάντα, θλίψεις καὶ χαράς, φιλίας καὶ συμπα-
θείας, ὅ,τι ἐπετέλεσας καὶ ὅ,τι πρόκειται νὰ ἐπι-
τελέσῃς, θὰ ἀπέλθῃς τοῦ κόσμου τούτου. Οἱ
φιλόσοφοι ἀνέκαθεν προσεπάθησαν νὰ προπαρα-
σκευάσωσι τὸν ἄνθρωπον διὰ τὴν ὑπερτάτην
ταύτην δοκιμασίαν. Ἄλλοι θέλουσι νὰ ἐξοικει-
ωθῶμεν πρὸς τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ θάνατος εἶνε ὁ
σκοπὸς τῆς ζωῆς, καὶ ὅτι ἅμα ὡς γεννώμεθα
ἀρχίζομεν νὰ ἀποθνήσκωμεν· ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη
συνειδήσις ἐξεγείρεται κατὰ τῆς θεωρίας ταύ-
της. Ὁ γεωργὸς ὅστις ἀπέρχεται εἰς τὸν ἀγρὸν
του, μεταβαίνει ἵνα ἐργασθῇ καὶ οὐχὶ ἵνα ἐπα-

νέλθῃ ἐξ αὐτοῦ· ἡ ἀναχώρησίς του βεβαίως ἀγγέλλει τὸ πέρας τῆς ἐργασίας του, ἀλλ' εἶνε παράλογον ὅτι ὁ σκοπὸς του ἦτο νὰ ἀπέλθῃ. "Ἄλλοι παραινοῦσι ἡμᾶς νὰ στρέφωμεν ἀλλὰ χόσε τὸν νοῦν, ὡς ἐάν καὶ τοῦτο δὲν ἰσοδυναμῇ πρὸς τὸ σκέπτεσθαι ἀκόμη περὶ τοῦ πράγματος, περὶ οὗ θέλομεν νὰ παύσωμεν μεριμνῶντες. Πάντα ταῦτα εἶνε μάταιαι ἀργολογίαι. 'Ο βίος ἔχει σκοπὸν ἴδιον· ὁ ἄνθρωπος ὑπάρχει διὰ νὰ ὑπάρχῃ, τουτέστι διὰ νὰ ζῇ συμφῶνως πρὸς τὴν ἰδίαν φύσιν· ἐάν δὲ ζῇ συμφῶνως πρὸς τὴν ἰδίαν φύσιν, διατελεῖ ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ πρὸς τὸν προορισμὸν του, ἔχει ἥσυχον τὴν συνείδησιν καὶ ἐπομένως ἀδύνατον νὰ θλίβῃ αὐτὸν ἡ ἰδέα ὅτι θὰ ἀποθάνῃ. Πράξον ὅ,τι ὀφείλεις νὰ πράξῃς, ἀφιερῶνθαι ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἔργον σου, ἀφοσιούμενος δὲ καὶ τερπόμενος εἰς ἐκεῖνο ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεως, θὰ λησμονήσῃς τὸν θάνατον. 'Ἐάν ἐπέλθῃ αἰφνιδίως, θὰ σὲ καταλάβῃ ἐν μέσῳ τοῦ ἔργου σου καὶ δὲν θὰ λάβῃς τὸν καιρὸν νὰ ἀντιληφθῇς αὐτόν. Τοῦναντίον ἐάν τὸ γῆρας, νόσος μακρά, βραδεῖα τῶν δυνάμεών σου κατὰπτωσις σοὶ ἐπιτρέπουν νὰ τὸν προΐδῃς, διατὶ νὰ τὸν φοβηθῇς; 'Ἐάν ὁ βίος σου ὑπῆρξε δυστυχὴς μᾶλλον ἢ εὐτυχὴς, διατὶ θὰ ἐπιθυμήσῃς νὰ παραταθῇ ἡ ζωὴ σου; 'Ἐάν ἀφ' ἐτέρου ὑπῆρξεν εὐτυχὴς μᾶλλον ἢ δυστυχὴς, ὀφείλεις νὰ φανῇς εὐγνώμων, ἀπερχόμενος εὐπειθῶς. Δὲν αἰσθάνεσαι ἄλλως ὅτι δὲν ἀποθνήσκεις ὁλόκληρος; Τὸ κοινὸν ἔργον, ὅπερ ἐπὶ στιγμὴν ὑπῆρξε σόν, θὰ συνεχισθῇ· ἡ πατρίς δι' ἧς ἐζῆσες, καὶ εἰς τὴν ὑπαρξίν τῆς ὁποίας συνετέλεσας, παραμένει καὶ μετὰ σέ, διασώζουσα ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ἣν θὰ μεταβιβάσῃ εἰς τοὺς ἐπιγενομένους, τὰ ἔχνη τῆς διαβάσεως καὶ τῆς δραστηριότητός σου.

PAUL BOURDE.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη τοῦ "Οφφεμβαχ, τοῦ διασώμου μελοποιῦ, ἐκποιοῦνται νῦν ἐν Παρισίοις. Τινὰ τούτων ἔχοντα ἱστορικὴν ἀξίαν καὶ συνδεόμενα πρὸς τὴν τέχνην τοῦ μουσικοῦ ἠγοράσθησαν εἰς ὑψηλὰς τιμὰς. Οὕτω τὸ βαβδῖον δι' οὗ διηύθυνε τὴν πρώτην καὶ τὴν ἑκατοστὴν παράστασιν τοῦ "Ορφέως ἐν "Ἀδου ἠγοράσθη ἀντὶ 560 φράγκων. "Ετερα δύο ἐπάργυρα καὶ κεχρυσωμένα ἐπληρώθησαν πρὸς φράγκα 100 καὶ 110. Ἡ βάρβιτος ἦν μετεχειρίζετο κατὰ τὴν πρώτην ἀφῆξιν αὐτοῦ εἰς Παρισίους ἐπωλήθη ἀντὶ 515 φράγκων, καίπερ βεβλαμμένη καίριως.

Τὸ μουσεῖον τοῦ Χαλιφᾶς ἐν Καναδᾷ ἀπέκτησεν ἐσχάτως χαρακτὴν εἰκόνα παλαιάν, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι πρὸ δύο αἰώνων τοῦλάχιστον ἐν Νεαπόλει ἦτο γνωστὴ ἡ χρῆσις τῆς λαιμητόμου. Ἡ

εἰκὼν αὕτη συνοδεύεται ὑπὸ ὑπομνήματος ἐξηγουντος τὸν μηχανισμόν τοῦ ποινικοῦ ὄργάνου καὶ ἀπαριθμούντος τὰ διὰ τῆς λαιμητόμου τιμωρούμενα ἐγκλήματα. Ὡστε ἀνακριθῶς ἀποδίδεται εἰς τὸν ἱατρὸν Γκιλλοτίνον ἡ ἐφεύρεσις καὶ ἀτόπως καλεῖται ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ Γκιλλοτίνᾳ ἡ λαιμητόμος. Οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἐκεῖνος ἢ μόνον εἰσήγαγεν εἰς χρῆσιν ἐν Γαλλίᾳ πρᾶγμα γνωστὸν ἤδη ἀπ' αἰώνων ἐν Σκωτίᾳ καὶ οὐτινος χρῆσιν ἐποιοῦντο κατὰ τὸν μεσαῖωνα οἱ Γερμανοί. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐκ τῶν Ἱταλῶν οἱ Γερμανοὶ παρέλαβον τῆς λαιμητόμου τὴν ἐφαρμογὴν, καθ' ὅσον ἀναγράφεται πού τὸ ὄνομα διαβοήτου ληστοῦ κατατομηθέντος ἐν Νεαπόλει κατὰ τὸ ἔτος 1268. Ἄλλ' οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν Ἱταλίαν ἀνήκει ἡ δόξα τῆς ἐφευρέσεως. Πολὺ πρὸ τῆς εἰς Εὐρώπην εἰσαγωγῆς ἡ λαιμητόμος ἔλειτούργει ἤδη ἐν Περσίᾳ, ὅπου εἰσῆχθη ἐξ ἄλλων ἀσιατικῶν κρατῶν. Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι πατρίς τοῦ ἀπαισίου τούτου ὄργανου τῆς συγχρόνου ποινικῆς δικαιοσύνης εἶνε ἡ κεντρικὴ Ἀσία.

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας προσφέρει τῷ Πάπα ἐπὶ τῷ Ἰωβιλαίῳ αὐτοῦ τῆσαν χρυσοῦν κεκοσμημένην διὰ βαρυτίμων ἀδαμάντων, ρουβινίων, σμαράγδων καὶ σκαφεύρων. Ἡ ἀξία ταύτης ἀνέρχεται εἰς οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Τὸ ὀλιγώτερον 900,000 φράγκων! Τοιαύτη εἶνε ἡ συμφωνία, ἣν ἔκλεισεν ἡ διάσθεσις αἰοῦς Πάττη μετὰ τοῦ ἐργολάβου, ὅστις ἐκάλεσεν αὐτὴν εἰς Νότιον Ἀμερικὴν κατὰ τὸν προσεχῆ φεβρουάριον. Θέλει δώσει 30 παραστάσεις ἐν διαφόροις μεγαλοπόλεσιν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βραζιλιανῆς πρωτεύουσας Ρίου Ἰανείρου, δι' ἐκάστην δὲ παράστασιν λαμβάνει 30 χιλιάδας φράγκων καὶ ἔχει πρόσθετον δικαίωμα ποσοστῶν, ἃν αἱ εἰσπράξεις ὑπερβῶσι τὰς 60 χιλιάδας φράγκων καθ' ἑσπέραν.

Ὁ τηλεγράφος... τῶν χειροκτίων!

Οὕτω δύναιται νὰ κληθῇ μέσον μυστικῆς συνεννοήσεως ἐν πληθούσῃ συναστροφῇ, ὅπερ ἐφεύρον οἱ ἐρωτῶληπτοι νεανίαι καὶ αἱ ἀβραὶ κόραι τῆς Ἀλτιόνος πρὸς ἐκδήλωσιν ἐρωτικῶν αἰσθημάτων ὑπ' αὐτὰ τὰ ἄγρυπνα μητρικὰ βλέμματα. Ἐκ τοῦ λεξικοῦ τῆς νέας ταύτης τηλεγραφικῆς τέχνης παραθέτομεν τὰ κυριώτατα.

Μάλιστα! ἂν θέλετε νὰ εἴπητε, ρίπτετε τὸ χειρόκτιον τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐν τῇ παλάμῃ τῆς ἀριστερᾶς.

Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον! Ἀφαιρεῖτε ἐν μέρει τὸ δεξιὸν χειρόκτιον.

Ἀκολουθήσατέ με! Κτυπᾶτε διὰ τῶν χειροκτίων τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ἀφελῶς.

Σ' ἀγαπῶ πάντοτε! Προσποιεῖσθε ὅτι ἐκτείνετε καὶ λειαίνετε ἀμφοτέρω τὰ χειρόκτια. Ἐν ἡ δὲ περιπτώσει ζητεῖτε καὶ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐκφρασιν ταύτην, φορεῖτε κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ ἀριστερὸν χειρόκτιον.

Πρόσεχε καὶ δυσπίστει! Τυλίσσετε ἐλαφρῶς τοὺς δακτύλους τοῦ ἐνὸς χειροκτίου περὶ τὸν λιγανὸν τῆς ἀριστερᾶς.

Εἶμαι θυμωμένος μαζύ σου! Ἀφίνετε σταυροειδῶς τεθειμένα τὰ χειρόκτια ἐπὶ τῆς τραπέζης ἢ ἄλλου τινὸς παρακειμένου ἐπίπλου.